

ת"פ (חיפה) 43913-11-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 43913-11-23 מדינת ישראל נ'
פלוני(עציר)

לפני כבוד השופט מריה פיקוס בוגדאנוב

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם
פלוני

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), והורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 382(ג) + סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

עובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) בתמצית:

המתלוננת והנאשם נשואים זה לזה ולשניים בת משותפת קטינה, והם מתגוררים ברח' צה"ל בחיפה (להלן: "הדירה").

בתאריך 17.11.23 סמוך לשעה 20:53 התגלע ויכוח בין המתלוננת לנאשם על רקע סירובה של המתלוננת לצאת עם הנאשם וחבריו לבילוי לילי.

בעודם יושבים על הספה בסלון הדירה, עת אחזה המתלוננת בטלפון הנייד בידיה, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שלקח מידיה את המכשיר הנייד שלה וזרק אותו לעבר פניה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות חתך מדמם בגבה השמאלית.

תסקירי שירות המבחן:

בטרם טיעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן.

בתסקיר שהוגש בתאריך 1.5.24 עלה כי הנאשם בן 42, נעדר עבר פלילי אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי עד המעורבות באירוע מושא כתב האישום. מתסקיר שירות המבחן עלה כי הנאשם פנה למרכז לטיפול ומניעת אלימות במשפחה "יובלים" באופן עצמאי, לאחר אירוע מושא תיק זה, ועל מנת למנוע הישנות מקרה דומה בעתיד מתוך הנעה פנימית וללא תלות בהליך המשפטי המתנהל נגדו.

שירות המבחן ערך אבחון לנאשם והתרשם כי מדובר בנאשם בעל יציבות במגוון תחומי חייו, המציג הסתגלות טובה לתפקידים שונים הנדרשים ממנו, בעל מערכות תמיכה חברתיות, נעדר עבר פלילי. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם נעדר דפוסי אלימות קודמים במערכת הזוגית.

הנאשם לקח אחריות כנה על מעשיו, הביע חרטה ואמפטיה כלפי המתלוננת וכלפי הפגיעה שגרם לה. הנאשם מתבייש במעשיו וחש רגשות אשם אודות הפגיעה שגרם, ללא תלות בהשלכותיה, קרי פירוק התא המשפחתי.

שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן של שירות המבחן למשך 12 חודשים, במהלכם ימשיך את הטיפול במרכז "יובלים" לטיפול ומניעת אלימות במשפחה בחיפה לצד ענישה הרתעתית המציבה גבולות ברורים, בדמות מאסר על תנאי.

שירות המבחן שקל להמליץ על הטלת ענישה חינוכית- שיקומית בדמות צו של"צ, אולם נוכח המצב הרגיש בתא הזוגי-משפחתי, סבר שירות המבחן כי עונשם נוספים עלולים אף לגרוע מפניותו לתהליך הטיפולי המשמעותי בו הוא משולב לראשונה בחייו. כמו כן סבר שירות המבחן כי ענישה נוספת עלולה לפגוע בתפקידים התעסוקתיים של הנאשם, המהווים נדבך חשוב ומשמעותי בדימויו העצמי.

בתאריך 7.5.24 ב"כ המאשימה ביקש לטעון לעונש ובמהלך הטיעון ביקש לדחות את הדיון לתקופה נוספת על מנת לקבל תסקיר נוסף שילמד על התקדמותו של הנאשם בטיפול, ולשקול פעם נוספת את עמדת המאשימה באשר לעונשו של הנאשם.

בתאריך 3.9.24 הוגש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם. במהלך חודשי הדחייה הנאשם המשיך בטיפול במרכז "יובלים" וחווה שינויים רבים בחייו, אותם מייחס לתהליך הטיפולי שעובר, כגון שיפור תנאי העסקתו ומערכת היחסים עם אמו. באשר למערכת הזוגית עם המתלוננת, השניים הפסיקו הליך גירושם בעיצומו וכיום עורכים ניסיון לחזור לחיים משותפים.

מדיווח שהתקבל ממרכז "יובלים" עלה כי הנאשם מגיע באופן רציף וקבוע למפגשים וניכרת מחויבותו לתהליך הטיפולי. גורמי הטיפול המליצו על המשך שילובו של הנאשם בטיפול על מנת לסייע לו להמשיך בתהליך השינוי שהחל.

המתלוננת, עמה שוחח שירות המבחן, הביעה נכונות לשקם את מערכת היחסים הזוגית עם הנאשם, לרבות חזרה למגורים משותפים וניהול משק בית משותף. המתלוננת שיתפה כי היא מבחינה בשינוי שעובר הנאשם הן מבחינה אישית והן בקשר עמה ועם ביתם המשותפת. בנוסף, גם המתלוננת השתלבה בטיפול רגשי במרכז "יובלים" ובמידת הצורך השניים יופנו לטיפול זוגי.

בשים לב לתמורה החיובית שחלה בהתנהלותו של הנאשם בחיי היום יום, כמו גם במערכת היחסים הזוגית שלו, יכולתו להתרם מטיפול רגשי ונכונותו להמשיך ולהשתלב בטיפול זה, ובשל הערכת שירות המבחן אודות הפחתה ברמת הסיכון הנשקפת ממנו, חזר שירות המבחן על המלצתו להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים במהלכו ימשיך בטיפול במרכז "יובלים" לטיפול ומניעת אלימות במשפחה. שירות המבחן התרשם כי בכוחו של המשך הטיפול להפחית אף יותר מהסיכון להישנות עבירות דומות מצדו של הנאשם. כענישה הרתעתית המציבה גבולות המליץ שירות המבחן להטיל על

הנאשם עונש של מאסר על תנאי.

לאור רצונם המשותף של בני הזוג לשקם את התא הזוגי והמשפחתי שלהם, לא ראה שירות המבחן לנכון להמליץ על רכיבי ענישה נוספים, אשר עלולים להעמיק את הקרע בין בני הזוג ולפגוע בתהליך השיקום.

בתאריך 8.9.24 ביקשו הצדדים דחייה נוספת על מנת לאפשר לנאשם להמשיך בהליך טיפולי שבסופה יוגש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם.

בתאריך 5.12.24 התקבלה פנייה מטעם שירות המבחן, לפיו מלאכת האבחון והתסקירים שהוגשו כללו המלצה סופית, ונוכח העומס בו מצוי ביקש שירות המבחן לפטור אותו מהגשת תסקיר משלים. יחד עם זאת, שירות המבחן הדגיש כי הוא ממשיך ללוות את הנאשם בהליך טיפולי שבו שולב ובאם תחול נסיגה במצבו או במידת שיתוף הפעולה עמו, יוגש עדכון לבית המשפט.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה תמונות המתעדות את חבלה שנגרמה למתלוננת (טע/1).

ב"כ הנאשם הגיש אישור ממרכז לטיפול ומניעת אלימות במשפחה "יובלים" לפיו הנאשם מטופל במרכז מאז 12.3.24. (טע/2). כמו כן הגיש ב"כ הנאשם תלושי שכר של הנאשם כדי להראות את העלייה במשכורת שקיבל הנאשם והמשך עבודתו באותו מקום עבודה בו עבד לפני האירוע (טע/3).

טיעונים לעונש:

ב"כ המאשימה, לאחר שעמד על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. בשים לב לאמור בתסקירי שירות המבחן, הגם שהמאשימה סבורה כי אין זה ברור דיו היכן עומדים הדברים כעת, ביקש לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא באופן שיטל על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס והתחייבות.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן, כאשר מדובר באירוע יחיד וחריג בנוף חייהם של בני הזוג שנשואים שנים רבות. ב"כ הנאשם טען כי לא מדובר באירוע אלימות רגיל כלפי בת זוג, כאשר הנאשם לא ביקש להפוך את המתלוננת לשק חבטות אלא השליך לכיוונה מכשיר נייד מבלי שהתכוון כי הוא יפגע בה. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם שולב במרכז לטיפול באלימות במשפחה מאז מרץ 2024, אליו פנה מיוזמתו ולפני ששירות המבחן נכנס לתמונה. הנאשם משתף פעולה עם הטיפול, אשר הצליח להחיות את התא המשפחתי שעמד לפני פירוק והנאשם ממשיך בטיפול.

ב"כ הנאשם הביע צער על כך ששירות המבחן לא היה מוכן להגיש עדכון בעניינו של הנאשם ולו באמצעות פניה למרכז "יובלים", כאשר המרכז אינו מוכן למסור פרטים מסוג זה לנאשם או בא כוחו.

ב"כ הנאשם טען כי במקרה זה ניתן להתחיל את המתחם ממאסר על תנאי והגיש פסיקה התומכת

בעתירתו. עוד נטען, כי במידה ובית המשפט יחליט כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר בפועל, הרי בהתאם לסעיף 40ד לחוק העונשין ניתן וצריך לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

על כן, ביקש ב"כ הנאשם לאמץ המלצת שירות המבחן ולהימנע מהטלת עונש מאסר ולו בעבודות שירות, על מנת לא לפגוע בפרנסתו של הנאשם, אשר אחרי תקופה ארוכה של מעצר בית מלא השתלב חזרה במקום עבודתו הקודם, כאשר הטלת עונש מאסר בעבודות שירות יביא לאובדן מקום עבודתו ואף פגיעה בהמשך שיקומו של הנאשם.

הנאשם:

הנאשם, אשר היה מלווה על ידי המתלוננת ובני משפחתו, התנצל על מעשיו, אמר כי הוא אוהב את אשתו ואת משפחתו, כי הוא מתכוון להמשיך בטיפול והוא בטוח שהמקרה לא יחזור על עצמו. עוד ביקש הנאשם לשמור על מקום עבודתו על מנת לפרנס את משפחתו בכבוד.

דין והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מ"י** (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הינם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, בריאותה וביטחונה, והדברים מקבלים משנה תוקף כשמדובר בעבירות כלפי בת זוג, בביתה בו היא אמורה להיות מוגנת.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

מעשי הנאשם לא היו מתוכננים, אלא התרחשו על רקע ויכוח של מה בכך בין בני הזוג, במהלכו השליך הנאשם טלפון נייד לכיוון פניה של המתלוננת, אשר פגע בה וגרם לה לחבלה.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות חתך בגבה השמאלית, כפי שניתן להתרשם מתיעוד ויזואלי שהוגש (טע/1).

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: לאור נסיבות ביצוע העבירה כפי שפירטתי לעיל, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

עיון בפסיקה מעלה כי קיים מנעד רחב של ענישה בגין עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, הנע בין מאסרים על תנאי ועד מאסרים בפועל לתקופה לא מבוטלת.

· ברע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16), המבקש דחף את המתלוננת לעבר

המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה".
בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל- 14 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.

· בעפ"ג 40254-07-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.1.21) הורשע המשיב על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המשיב ובת זוגו שתו אלכוהול או אז הוא תקף אותה באופן שבעט בה, חנק אותה באמצעות כבל חשמלי, הכה באגרופים בפניה והפילה לרצפה וגרם לה לחבלות גופניות של ממש. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל** והשית על המשיב 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר מותנה. המדינה הגישה ערעור על קולת העונש, אשר התקבל ועל הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר בפועל חלף עבודות השירות.

· בת"פ 16383-09-22 **מדינת ישראל נ' אוסטינוב** (20.11.22) הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בהיות הנאשם בגילופין, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר בפניה, נגח בראשה, ואחז בחוזקה בצווארה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות של ממש. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מס' חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, ובין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים**. על הנאשם נגזר עונש של 4 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

· בת"פ 19154-05-21 **מדינת ישראל נ' סואעד** (19.11.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש (שתי עבירות). הנאשם הכה את המתלוננת עם מקל על אף שהייתה בתחילת הריון וגרם לה לחבלות של ממש. באירוע נוסף, קרע הנאשם את חולצתה של המתלוננת ושרט את בטנה על אף שהייתה בחודשי הריון מתקדמים וגרם לה חבלות של ממש. נקבע כי **מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות**. בית המשפט החליט לסטות לקולא מהמתחם בשל חלוקף הזמן, עמדתה הסלחנית של המתלוננת ונסיבות אישיות, ועל כן הוטל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס.

· בת"פ 56207-11-18 **מדינת ישראל נ' גדבאן** (15.3.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוג, היזק לרכוש במזיד וניסיון תקיפה בת זוג. על רקע ויכוח כספי הרים הנאשם שולחן קטן, זרק אותו על הרצפה ושביר אותו. לאחר מכן משך בשערות ראשה של המתלוננת, הפילה על הרצפה וגרר אותה משערותיה לחדר השינה. בהמשך ניסה להשליך ראי לכיוונה של המתלוננת אך בתם מנעה זאת. **נקבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר מותנה ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל**. בשים לב למצבו הרפואי של הנאשם הוטל עליו עונש של מאסר על תנאי.

· בת"פ 9095-04-16 **מדינת ישראל נ' שלמה דקל רז** (27.9.17), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות אלימות כלפי בת זוג. הנאשם תקף את המתלוננת וזרק לעברה שני מדפים תוך שמאיים שפעם הבאה זה יהיה לה בראש. בהמשך נטל מגבת והחל להכותה עד

שנחבלה ונפגעה במרפק ידה. נקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל**. בשל הליך טיפולי שעבר הנאשם, הוטלו עליו מאסר על תנאי וצו מבחן.

· בת"פ 38959-10-23 מדינת ישראל נ' צ'ובוטרו (10.9.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירות איומים ותקיפה סתם של בת זוג. הנאשם איים מספר פעמים על המתלוננת כי יפגע בה, עישן סיגריה והשליכה דולקת לעבר המתלוננת, והיא פגעה במכנסיה, איפר על בטנה ורגליה סיגרה ואיים עליה תוך שהוא מנופף בסכין. בקשת הנאשם לביטול הרשעתו נדחתה. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית**. בשים לב להמלצת שירות המבחן, בית המשפט החליט להעדיף את הפן השיקומי הטיפולי ולהימנע משליחת הנאשם למאסר, גם לא בדרך של עבודות שירות. לפיכך, הוטלו על הנאשם מאסרים על תנאי, צו מבחן, צו של"צ, פיצוי למתלוננת והתחייבות.

· בת"פ 1946-09-23 מדינת ישראל נ' פיראס חדיד (6.5.24) (ניתן על ידי), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, שיבוש מהלכי משפט, 2 עבירות איומים, היזק לרכוש במזיד והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בעקבות ויכוח שנתגלע בין המתלוננת לנאשם תקף הנאשם את המתלוננת באופן רציף מס' שעות, בסלון הדירה, באופן שהכה אותה וחבט בה באמצעות כפות ידיו בפניה וברגליה, וגרם לה לחבלות של ממש. במהלך האירוע, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שמשך את המתלוננת בשיערה, הוריד אותה לעבר רצפת הבית וצילם אותה כשהיא מנשקת רגליו בכוח שהוא מבקש להשפילה. לאחר מכן, הניח הנאשם שקית זבל על ראשה של המתלוננת וצילם אותה באמצעות הטלפון הנייד שלו. כמו כן, במועד אחר, שבר הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת. בנוסף תקף הנאשם את המתלוננת באופן שאחז בצווארה, חנק אותה והטיחה ברצפת הבית. הנאשם גם איים על המתלוננת מספר פעמים, ואף איים על שוטרים שהגיעו לעצרו. באותו מקרה קבעתי כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ל-30 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית**. על הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

יודגש כי מדובר במקרה עם נסיבות חמורות שבעתים מהמקרה שבפניי, כך שקיים קושי להקיש ממנו על מתחם העונש ההולם.

· בת"פ 8847-03-16 מדינת ישראל נ' עזריה (18.9.17), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם של בן זוג ואיומים. הנאשם על רקע ויכוח בינו ובין המתלוננת תקף אותה בכך שהכה במכת ידו השמאלית ברקתה השמאלית. בהזדמנות אחרת תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר בפניה ואיים עליה באומרו "אני אפוצץ אותך אם לא תעני לי תזהרי ממני". בשל הליך שיקום משמעותי, בהמלצת שירות המבחן המשפט ביטל את הרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ, צו מבחן והתחייבות.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי

אותם לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לרצות בעבודות שירות ל- 14 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום:

סעיף 40ד לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום במידה ובית המשפט משתכנע כי הנאשם השתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם.

לעניין זה ראה ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.18):

"באילו נסיבות יכיר בית המשפט בקיומו של סיכוי של ממש לשיקום באופן שיצדיק חריגה ממתחם העונש? עד כה לא ניתנה בפסיקה תשובה מחייבת וכוללת לשאלה זו, ומטבע הדברים יש להתחשב בכל מקרה על נסיבותיו... במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכויי השיקום במסגרת סעיף 40ד לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה... חשוב להבהיר: אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים, והתקיימותו של שיקול זה או אחר אינה מצדיקה בהכרח חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום... עם זאת, ומבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי."

הנאשם בן 42 ואין לחובתו עבר פלילי. לאחר האירוע, בחודש מרץ 2024, הנאשם פנה מיוזמתו למרכז למניעת אלימות במשפחה "יובלים", שם הוא משולב בטיפול עד היום.

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים של שירות המבחן, מהם ניתן ללמוד על תהליך שיקום משמעותי אותו עובר הנאשם בסיוע טיפול בו הוא משולב, אשר כבר כעת הביא להפחתה בסיכון הנשקף ממנו. הנאשם מתמיד בטיפול, מגיע לכל המפגשים ומשתתף באופן פעיל במפגשים. גורמי הטיפול התרשמו כי המשך הטיפול יסייע להפחית עוד יותר את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה כנה ואמפתיה כלפי המתלוננת והכרה בפגיעה בה.

מתסקיר שירות המבחן עלה כי המתלוננת הביעה נכונות לשקם את מערכת היחסים הזוגית עם הנאשם, לרבות חזרה למגורים וניהול משק בית משותף. המתלוננת שיתפה כי היא מבחינה בשינוי שעובר הנאשם הן מבחינה אישית והן בקשר עמה ועם ביתם המשותפת. בנוסף, גם המתלוננת השתלבה בטיפול רגשי במרכז "יובלים" ובמידת הצורך השניים יופנו לטיפול זוגי.

בשים לב לתמורה החיובית שחלה בהתנהלותו של הנאשם בחיי היום יום, כמו גם במערכת היחסים הזוגית שלו, יכולתו להיתרם מטיפול רגשי ונכונותו להמשיך ולהשתלב בטיפול זה והערכה בדבר הפחתה ברמת הסיכון הנשקפת מהנאשם, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים במהלכו ימשיך הנאשם בטיפול במרכז "יובלים". שירות המבחן התרשם כי בכוחו של המשך הטיפול להפחית אף יותר מהסיכון להישנות עבירות דומות מצדו של הנאשם. כענישה הרתעתית המציבה גבול המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי.

יש להדגיש, כי גם המדינה סברה כי במקרה זה יש לחרוג ממתחם העונש ההולם לו עתרה משיקולי שיקום, אך לדידה יש להשית על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות ואין להסתפק במאסר על תנאי.

האינטרס הציבורי, אינו מוסב רק על ענישתו של הנאשם, אלא גם על שיקום נאשמים שמגלים רצון לשיקום וכשפוטנציאל השיקום משמעותי וכאשר יש בטיפול כדי להפחית את סיכון להישנות עבירות בעתיד.

במקרה שבפניי, שוכנעתי כי מן הראוי לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא, באופן שהעונש יאפשר את המשך שיקומו של הנאשם, לרבות המשך טיפול במרכז למניעת אלימות, לצד ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי.

עתירת המאשימה לחרוג מהמתחם לקולא, אך להטיל על הנאשם מאסר על דרך עבודות שירות, אינה מוצדקת במקרה זה. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הטלת מאסר בעבודות שירות, ואף הטלת צו לתועלת הציבור יכולים לפגוע בשיקומו של הנאשם, שיקום בו הוא מתמיד ונרתם ממנו כמו גם בשיקום התא המשפחתי, כאשר לאחרונה בני הזוג עצרו את הליך הגירושים שהיה בעיצומו ומנסים לבנות חיים משותפים מחדש. עבודתו של הנאשם מהווה נדבך חשוב בהליך השיקומי והטלת מאסר בעבודות שירות יפסיק את העסקתו במקום העבודה בו הוא עובד מזה תקופה ארוכה ואף יפגע בדימוי העצמי של הנאשם.

יודגש, כי במידה והנאשם יעבור עבירה נוספת בתקופת המבחן או לא יעמוד בתנאי צו המבחן, עניינו יחזור לבית המשפט, וניתן יהיה לשוב ולגזור את דינו. לעומת זאת, אם יתמיד הנאשם במאמצי השיקום, יעמוד בצו המבחן, אזי הרווח הוא לא רק של הנאשם אלא של החברה כולה.

סוף דבר:

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל והמלצת שירות המבחן, שוכנעתי כי מקרה זה נמנה על המקרים החריגים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, בשל סיכויים של ממש לשיקום הנאשם. על כן החלטתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות כלפי בן משפחה, ויורשע בגינה.

ב. צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום. בתקופת צו המבחן ימשיך הנאשם בטיפול במרכז "יובלים" לטיפול ומניעת אלימות במשפחה בחיפה בהתאם למטרות שהותוו על ידי שירות המבחן בתסקיר מיום 3.9.24, וכן יבצע את כל הנדרש ממנו על פי הוראות שירות המבחן.

מובהר לנאשם כי הפרת תנאי צו המבחן או אי שיתוף פעולה עם שירות המבחן עלול להביא להפקעת הצו ובית המשפט יוכל לשוב ולגזור את דינו.

ג. התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ למשך 3 שנים להימנע מביצוע עבירת אלימות כלפי בן משפחה.

ביהמ"ש הסביר לנאשם את משמעות ההתחייבות והזהירו כי אם יפר אותה יחויב בתשלום ההתחייבות, לרבות תקופת המאסר כפי שייקבע על ידי ביהמ"ש.

הנאשם:

אני הבנתי את ההסבר של ביהמ"ש לגבי ההתחייבות ואני מתחייב בסכום של 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירת אלימות כלפי בן משפחה למשך 3 שנים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ח' טבת תשפ"ה, 08 ינואר 2025, במעמד הצדדים.